

Mittåt – rättning vänster – foten från kön

.....höll jag på att säga (det kan bli så när man i sin ungdom varit trupp utbildare på **Kungl. Livregementets grenadjärer** i Örebro.)

Till uppsatsen **Träff och verkan** vill jag ge kommentar samt tillrättalägga:

S_T för 600 fot med Wredes gevär dvs. refflat gevär m/1860 är tabellerat till = 0,43 - *givet att målcentrum och medelträffpunkt sammanfaller*. Värdet på dåtida träffsannolikheter är ju högst teoretiskt då förutsättningarna helt saknades för att få målcentrum och medelträffpunkt att sammanfalla. Ett flertal anledningar fanns förstås: hur skall en skottställning kunna göras med träffbilder vilka är många ggr större än det beskjutna målet samt där reproducerbarhet i träffcentrum inte föreligger från skott till skott, eller från serie till serie oavsett skyttens skicklighet, men huvudskälet var förstås hur *beskjutningen* gick till – beskjutningsförfarandet enligt av trycket utgivet 1845

GÄLLANDE FÖRFATTNINGAR RÖRANDE ARMÉEN, DESS STYRELSE och FÖRVALTNING

- Andra Afdelningen,
- Besiktningar 1 kapitlet. Besiktningar & Leferanser för Kronans räkning i allmänhet

Beskjutningen verkställes på följande sätt: med stussaren aflossas först några skott till utrönande huruvida sigte och korn relativt till kärnlinjen hafa deras behöriga ställning, och om detta ej är händelsen, rättas de i förhållande derefter. Sedermera företages den egentliga beskjutningen, hvartill användas 24 skott. Skjutningen verkställes på ett avstånd som är $\frac{2}{3}$ af det längsta hvar på stussaren är afsedd att begagnas, under förutsättning att på detta sednare aftstånd träffa med halfva antalet afskjutne kulor uti en rektangel av 6 fots höjd och två fots bredd. Af de nu aflossade skottens antal böra minst $\frac{3}{4}$ hafva träffat taflan, som skall hafva en storlek af 6 fot i kvadrat. **Vinnes icke detta resultat, fortsättes skjutningen till dess ett sådant erhålles.** Vid beskjutningen är skytten

sittande och begagnas fast understöd för stussaren

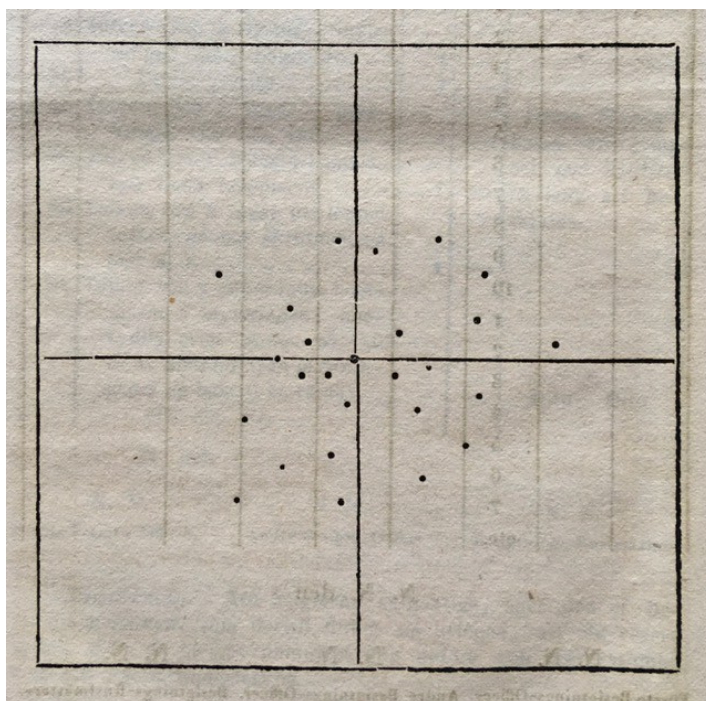
På taflan uppdrages vertikal- och horisontalmedelliner. Riktpunkten tecknar skyttarne till form och färg, efter som de finna det förmånligast för sina ögon.

Besigtningmännen verkställa skjutningen alternatift, dock skall en af dem skjuta alla skotten med samma stussare

Riktningen tages alltid så, att i det närmaste, medium af träffarne falla midt på taflan.

Ja, så står det – och som sagts tidigare, till detta skall också förstås läggas avsaknaden av möjligheten att med dåtidens vapen och förutsättningar få reproducerbarhet till typvärden i träffbilderna, de flesta träffbilder visar stor utspridhet utan någon kärnträffbild.

Ytterligare skäl kan anföras men det är väl bara att konstatera att siffror om träffsanolikhet och vissa andra storheter skall - "tagas med några nypor salt"

Bilden visar ett protokoll, i vilket enligt utdrag ur gällande författning - varest träffbilderna skulle "plottas". Ett drömsenario vilket förstås inte hade förutsättningar att uppfyllas – vilket förstås framgår av utdraget i beskjutningsförfarandet.

Tänk om verkligheten hade varit träffbilden som protokollet visar, ja då,men man kan ju dra medellinjerna i efterhand! - För Ni kommer väl ihåg kronprinsens skjutning på Ladugårdsgärde den 6 maj 1810 med studsarpistol m/1808.

Tack för mig

Claes-Göran Ros 20210723